

BUDAPEST-RÁKOSSLIGETI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG

2011. OKTÓBER 30. VASÁR NAP 10 ÓRA

Istentisztelet
és gyermekistentisztelet
1172 Budapest, Ferihegyi út 21.

Igét hirdet:
Szabó Lajos

Kezdőének: 90:1 „Tebenned bízunk eleitől fogva.”

Főének: 390:1-4 „Erős vár a mi Istenünk.”

Imádság:

A dicsőítés végén közösen mondjuk:

„Mi pedig, a te néped, legelődnek nyája, örökké magasztalunk téged.
Nemzedékről nemzedékre mondunk dicséretet neked.”

A magunkban elmondott bűnvallás végén közösen mondjuk:

„Bolyongok, mint az eltévedt juh.

Keresd meg szolgálodat, hiszen nem feledkeztem meg parancsolataidról.”

A Szentlélekért mondott imádság végén közösen mondjuk:

„Segítsd meg népedet, áldd meg örökségedet, légy pásztora, és gondozd örökké!”
Ámen!

Igehirdetés előtti ének: 89:1 „Az Úrnak irgalmát örökké éneklek.”

Textus: Zsid. 6,1-2 [a lap túloldalán olvasható]

Igehirdetés: [a lap túloldalán található]

Hirdetések: [a következő oszlopban találhatóak]

A presbiterjelöltek bemutatkozása

Záróének: 393:1-2 „Ne csüggedj el kicsiny sereg, ha rád zúdul vad ellened!”

Himnusz

Hirdetések:

- Hirdetem az adakozást az ige szavaival: „És örült a nép az önkéntes adakozásnak, mert tiszta szívvel, önként adakoztak az Úrnak.” (1Krón. 29,9)
- Istentisztelet után a presbiter-jelöltek bemutatkoznak! Presbiter-jelöltek: dr. Balla László; Barta János; dr. Berzsényi Pál; Dallos Istvánné; Dely Csabáné; Havas Gáborné; Papp Józsefné; Pásztor Sándor; Schober Ottó; Sipos Erzsébet; Vadász Zsuzsanna; Varga Istvánné; Vásárhelyi Nagy Károly; dr. Voglné dr. Szathmári Ilona. Gondnok-jelölt: dr. Voglné dr. Szathmári Ilona.
- Közös reformációi istentisztelet van ma, 11 órától a rákoskeresztúri evangélikus templomban. Igével köszöntöttük az együtt ünneplőket.
- November 5-én, szombaton 17 órától ifjúsági órát tartunk.
- November 6-án, [jövő] vasárnap gyülekezetünkben presbiterválasztás!
- November 6-án, vasárnap 16 órától délutáni istentisztelet.
- Péntes Katalin, szülei és nagymamája Isten iránti hálával küldték adományukat [20.000.- Ft-ot] gyülekezetünknek. Isten áldja meg továbbra is életüket!
- November 5-én, szombaton 11-17 óráig Cukorbeteg Világnap a Vigyázóban.
- November 12-én, szombaton 8.30-tól a Kaszap Alapítvány lelki napja a Pál Apostol Iskolában.
- Az iratterjesztésben sok új könyv kapható!
- November 14-18-ig nyugdíjasoknak, kedvezményesen Mátraházi üdülés.
- Honlapunkon az istentiszteletek video-felvétele! <http://www.ligetireformatus.hu>
- Isten áldását kívánjuk azoknak, akik ezen a héten ünneplik születésnapjukat!
Az Úr legyen a mi egész gyülekezetünk őriző pásztora!

Budapest-Rákosszigeti Református Egyházközség; 1172 Budapest, XV. utca 1. Számlaszám: 11717009-20043472

Rákosszigeti Református Templomépítési Alapítvány; 1172 Budapest, Ferihegyi út 21. Adószám: 18065200-1-42 Számlaszám: 11717009-20028077

Igehirdetés:

Tudnánk folytatni a következő igét? „Mert úgy szerette Isten a világot...” El tudnánk mondani a Filippi levélben található Krisztus-himnusz? „Mert ő Isten formájában lévén nem tekintette zsákmánynak...” Tudnánk felelni a Heidelbergi Káté kérdéseire?

„Micsoda tenéked életedben és halálodban egyetlen vigasztalásod?”

Amikor az ige a Krisztusról szóló kezdeti tanításról szól, akkor sokan vágyakozva sóhajtanak föl: bárcsak itt tartanánk, hogy valóban ez tünne kezdetinek! Hiszen nagyon sokan nem hogy az Apostoli Hitvallást, de még a Miatyánkot sem tudják elmondani. Sőt, nagyon sokan elemi szinten sem ismerik a Bibliát, soha nem jártak templomban, soha nem beszéltek még lelkésszel, de még gyülekezeti taggal sem. Megdöbbentő téveszmék élnek az emberekben a keresztyénségről, a keresztyénnel kapcsolatban.

Ezek után jogos a kérdés: miért ne lenne fontos a Krisztusról szóló elemi tanítás megadása? Miért ne lenne fontos a holt cselekedetekből való megtérésnek, az Istenbe vetett hit fontosságának a hirdetése?

Már meséltem annak a gyülekezetnek a történetét, ahol a „Hit alapkérdései” című előadás-sorozatára csak úgy özönlöttek az emberek. Pedig a szkeptikusok úgy gondolták, hogy alig egy-két ember fog lézengeni a gyülekezeti teremben. Igen, mert az emberek nem a hitélet emelkedettebb dolgaival kívánnak foglalkozni, amikor az alapokkal sincsenek tisztában.

Igenis fontos feladatunk, hogy beszéljünk az alapokról. Igen, a legalapvetőbb kérdések is izgalmasak lehetnek azoknak, akik soha nem hallottak róla. Márpedig biztosak lehetünk abban, hogy tíz emberből kilenc a legalapvetőbb keresztyén tanításokkal sincs tisztában.

De mi a helyzet velünk? Azért is kezdtem pár kérdéssel, hogy mérjük föl egy kicsit magunkat: mennyire ismerjük a hit legalapvetőbb kérdéseit, illetve a rájuk adott válaszokat?

Amikor a szentíró ezeket a gondolatokat a Szentlélek vezetésével papírra vetette, azt a problémát vetette föl, hogy a keresztyének nem haladnak előre a hit útján. Úgy gondolhatnánk, hogy elméleti kérdésekről beszél. Pedig nem. A "tökéletesség" nem az eminensséget jelenti. Nem "kitűnő tanulóknak" kell lennünk Jézus iskolájában, akik bebiflázták a tananyagot, és játszi könnyedséggel szajkózzák azt.

Félreértés ne essék, nem szabad lenéznünk a keresztyén elméletet, a keresztyén tanítást. Csak soha ne felejtsük el, mit is említettünk a 'dábár', a 'logos', sőt az 'ige' kifejezések kapcsán. Azok mindig cselekvést is jelentenek! Orando et laborando!

Nos, a Zsidó levél szerzője ezért jelenti ki: törekedjünk a tökéletességre! Sőt, szó szerint azt mondja: vitessünk a tökéletesség felé! Vagyis hagyjuk Istent, hogy vigyen, emeljen, indítson az Ő szerinte való tökéletes élet irányába! Ott van ebben a kifejezésben az is, hogy életünk árulkodik Istennek bennünk elvégzett munkájáról. Hiszen ha nem lesz egyre tökéletesebb, akkor nem 'hagyod magadat'. Ha nem élsz egyre szentebb életet, akkor nem vagy kapcsolatban a Szenttel! Ezért mondja ebben az érdekes módban: vitessünk a tökéletesség felé!

Az 'elhagyva' kifejezést senki ne értse félre! Nem arról van szó, hogy egyszer s mindenkorra elfelejthetik a tökéletesség felé haladók! Ha semmi másért nem, hát azért feltétlenül szükségünk van a Krisztusról szóló kezdeti tanításra, annak ismeretére, fontosságának tudatára, hogy a hitben kiskorúakat tanítsuk. Az 'elhagyva' kifejezés sokkal inkább egy útra vonatkozik, ahol az ember - szerencsésebb esetben - előre halad, és amit már elhagyott, azt nem akarja egyhamar újból látni.

A gyülekezet tagjai már elhagyták a zarándok útjának kezdeti szakaszait, már előrébb kellene járniuk. Ők azonban még mindig a kezdeteknél toporognak. Nos, ezért fakad ki az apostol: ne kezdjük újból lerakni a legelemibb tanítások alapjait.

Az 'alap' kifejezéssel azt a képet is behozza, hogy egy építkezésnél sem lehetséges az alap újbóli lerakása, ha már a falakat ráhúzták. Az alapnak meg kell lennie, az alapnak erősnek kell lennie, máskülönben az élet épülete össze fog dőlni. Akkor sem ér el eredményt az ember, ha egész életében csak az alapokkal van elfoglalva. Az alap egy eszköz - még ha az egyik legfontosabb eszköz is - a ház fölépítésekor.

A gyülekezeti tagok életén kell, hogy meglátszódjon tehát a tökéletesség irányába való haladás, az épülő életek és épülő közösségek által. Aki a tökéletesség irányába halad, az nem csak épül, de épít is. Együtt épül minden tag, ahogyan írja az ige: a sarokkő pedig maga Krisztus Jézus, akiben az egész épület egybeilleszkedik, és szent templommá növekszik az Úrban, és akiben ti is együtt épültök az Isten hajlékává a Lélek által. [Ef. 2,20,22]

Végül egy listát ír az apostol, amelynek ismeretében, gyakorlatában már jártasnak kellene lennie a tagoknak. Érdemes nekünk is ellenőriznünk ezt a listát, mennyire vagyunk járatosak azoknak ismeretében, gyakorlásában.

Gyülekezeti szinten is érdemes elgondolkodnunk: hol tartunk az ismeret és a gyakorlat terén? Hol tart életünk a Krisztusban való épülés terén? Sikerül minden egyes tagnak betöltenie a szerepét? Adja Isten, hogy vitessünk a tökéletesség felé!

Textus:

Ezért elhagyva a Krisztusról szóló kezdeti tanítást, vitessünk a tökéletesség felé, nehogy a halott cselekedetekből való megtérés, az Istenbe vetett hit, a keresztségek, a kézrátétel, a halottak feltámadása és az örök ítélet tanításának alapját rakjuk le ismét.